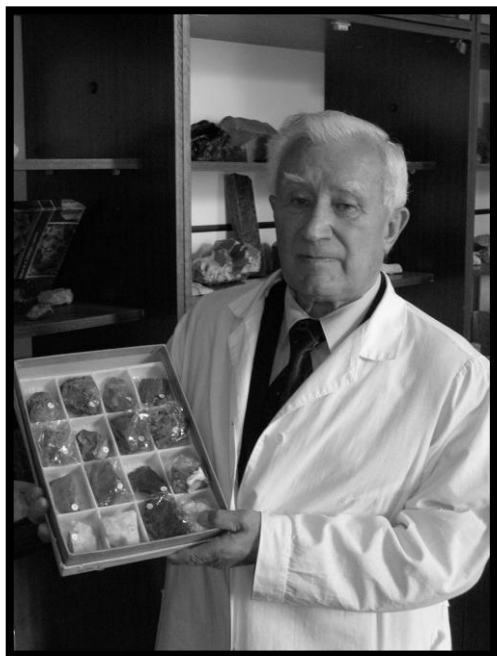

М.О. Бовсуновська, А.О. Циганюк ВИДАТНИЙ КРАЄЗНАВЕЦЬ ЖИТОМИРЩИНИ Біологічні дослідження – 2013: Матеріали IV науково-практичної Всеукраїнської конференції молодих учених та студентів. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2013. – С.201–202

Корбут Гаррій Олександрович (01.07.1933 – 18.10.2012) – видатний краєзнавець нашої рідної Житомирщини.

Народився 1 липня 1933 р. в с. Леніно Радомишльського району в сім'ї вчителя, викладача хімії та біології, завуча Ленінського зоотехнічного технікуму. З дитинства батько прищепив Гаррію любов до природничих наук. Саме тому після закінчення Тютюнницької середньої школи у 1952 р. Гаррій Олександрович поступив на навчання на агрономічний факультет Житомирського сільськогосподарського інституту. У юнака була мрія своїми руками вирощувати сільськогосподарські культури, милуватися ланами пшениці, жита, картоплі, цукрового буряка. Та, навчаючись в інституті, Гаррій Олександрович

захопився ґрунтознавством. Інтерес до ґрунтознавства привів Гаррія Олександровича після закінчення інституту до Хмельницької державної земекспедиції з вивчення ґрунтів Хмельницької та Житомирської областей. Тут він працював інженером-ґрунтознавцем ґрунтознавчої партії. Завданням експедиції за дорученням Ради з розміщення продуктивних сил України при Раді Міністрів УРСР було поглиблене вивчення ґрунтів Старокостянтинівського, Старосинявського, Остропільського, Красилівського та Городоцького районів Хмельницької області, Коростенського, Ємільчинського, Андрушівського та Ружинського районів Житомирської області, складання карт та картограм, які характеризують їх ґрунтовий покрив. Сотні кілометрів полями Хмельниччини і Житомирщини довелося йому пройти. У 1958 р. за успіхи у вивченні ґрунтів Гаррій Олександрович був удостоєний участі у Виставці досягнень народного господарства (м. Москва). По закінченні роботи в Хмельницькій державній ґрунтознавчій експедиції Гаррій працював старшим інженером-ґрунтознавцем, начальником ґрунтознавчого загону ґрунтознавчої партії Житомирського сільськогосподарського інституту. У березні 1961 р. Гаррія Олександровича, як досвідченого ґрунтознавця, направили в розпорядження Північно-Казахстанської земекспедиції. Тут до травня 1962 р. він працював начальником ґрунтознавчого загону. Повернувшись додому, у травні 1962 р. вступив в аспірантуру при Інституті геології академії Наук УРСР за спеціальністю ґрунтознавство. Аспірантуру закінчив у 1965 р., захистивши дисертацію на тему “Валові запаси і рухомі форми бору, марганцю, цинку,

міді, молібдену в чорноземних ґрунтах Житомирсько Лісостепу”. З 1965 по 1973 рр. Гаррій Олександрович працював керівником аналітичної групи та завідуючим аналітичним відділом Зональної агрохімлабораторії при кафедрі ґрунтознавства та агрохімії Житомирського сільськогосподарського інституту.

За плідну роботу у вивченні ґрунтів Гаррій Олександрович у 1967, 1972 рр. був учасником Виставки досягнень народного господарства СРСР (м. Москва). У 1972 р. Головний комітет виставки нагородив Гаррія Олександровича бронзовою медаллю ВДНГ СРСР (м. Москва) за плідну роботу по вивченню ґрунтів.

В 1973 р. Гаррій Олександрович пройшов по конкурсу на посаду доцента кафедри ботаніки по курсу геології та ґрунтознавства природничого факультету Житомирського державного педагогічного інституту імені Івана Франка. Викладав – геологію з основами геохімії, землезнавство з основами краєзнавства, ґрунтознавство з основами географії ґрунтів.

У 1979 р. за багаторічну науково-педагогічну діяльність з підготовки висококваліфікованих педагогічних кадрів Міністерство вищої та середньої спеціальної освіти СРСР нагородило Гаррія Олександровича Почесною грамотою. Крім того, за значні досягнення у вихованні науково-педагогічних кадрів Корбут Гаррій Олександрович у 1991 р. нагороджений медаллю «Ветеран праці», а у 2007 р. уряд України оцінив його педагогічні здобутки почесним званням «Заслужений працівник освіти України».

Загальновідомо, щоб любити рідний край, його потрібно добре знати – а він його любив всією душею. Житомирський край, багатий на чудові пам’ятки природи: славиться затишними гаями і лісами, прозорими річками і ставками, мальовничими стрімкими скелями. Усі ці дивовижні куточки нашої батьківщини Гаррій Олександрович сходив пішки і прививав любов своїм студентам і учням, навчав бачити такі чудові і прекрасні краєвиди, які на перший погляд були простими і для нас просто непомітними. Його екскурсії були наповнені не лише розповідями про геологічну будову і структуру виходів кристалічних порід на поверхню, але і різноманіттям флори і фауни.

В процесі навчання Гаррій Олександрович залучав студентів до наукової роботи. Темами курсових та дипломних робіт є питання, що вимагали від студентів глибокого вивчення геології рідного краю, і що давало позитивні результати. Чимало його вихованців захистили кандидатські дисертації і стали кандидатами наук, завжди його пам’ятаючи.

Він автор понад 300 наукових друкованих праць, в тому числі 4 монографії.